

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/78/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010139
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4321010139.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného W. X., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice, proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 29.09.2021, sp. zn. 4T/16/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26.01.2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému W. X., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q. F., X. XXX/XX,

u k l a d á

podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, zistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá probačný dohľad nad jeho správaním počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ustanovuje skúšobná doba v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno j/ Trestného zákona sa mu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychologickému poradenstvu.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno d/ Trestného zákona sa mu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nahradiť nemajetkovú ujmu poškodeným P. R., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom Q., M. XXX/XX vo výške 10.000,- (desaťtisíc) eur, poškodenému H. R., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q., M. XXX/XX vo výške 10.000,- (desaťtisíc) eur a poškodenej J. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., Q. X vo výške 10.000 (desaťtisíc) eur.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný W. X. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX h v katastri obce H., okr. S. v neoplotenej bažantnici počas spoločnej poľovačky na bažantiu zver usporiadanej Poľovním združením S. U. so sídlom W. č. 4, usmrtil H. R. tým spôsobom, že bez oprávnenia na držanie zbrane a streliva na miestach určených v preukaze zbrane, teda bez platného zbrojného preukazu manipuloval s brokovou zbraňou zn. Beretta model XXX Silver Pigeon III, kalibru XX/XX-XX výrobné číslo N bez súhlasu vlastníka T. T., pričom z tejto zbrane došlo k náhodnému výstrelu, ktorý zasiahol tam prítomného H. R. do pravého ramena, ktorý v dôsledku strelného poranenia vnútrohruďných orgánov /plúca a hrudná srdcovnica/ a následného zakrvácania do dutiny brušnej pri strelnom poranení hrudníka - zástrel so vstrelom do prednej plochy pravého ramena s prítomnosťou veľkého množstva brokov /cca 100 ks/ a plastového košíka v oblasti hrudníka, týmito zraneniami na mieste podľahol.

Za to mu bol podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. zistiť poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienene odložený a uložený probačný dohľad nad jeho správaním počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní 5 rokov.

Zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychologickému poradenstvu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej P. R., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom Q., M. XXX/XX škodu vo výške 10.000,- (desaťtisíc) eur, poškodenej H. R., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q., M. XXX/XX škodu vo výške 10.000,- (desaťtisíc) eur a poškodenej J. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., Q. X škodu vo výške 10.000 (desaťtisíc) eur.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie prokurátor čo do výroku o treste.

Prokurátor predmetné odvolanie odôvodnil tým, že sa nestotožňuje so záverom súdu I. stupňa ohľadne uloženého trestu, ktorý považuje vzhľadom na zavinenie obžalovaného a spôsobený následok za neprimerane mierny, nezodpovedajúci kritériám generálnej a individuálnej prevencie. Uviedol, že obžalovaný aj napriek tomu, že nebol držiteľom zbrojného preukazu a ani členom poľovného združenia S. so sídlom W. č. 4, sa zúčastnil spoločnej poľovačky na bažantiu zver a využil moment, keď svedok T. T. ponechal svoju zbraň brokovnicu zn. Beretta model XXX Silver Pegeon II. kal. XX/XX-XX voľne položenú a nezabezpečenú pred jej prípadným zneužitím, ktorej sa zmocnil v úmysle strieľať na bažantiu zver. Z tejto zbrane vystrelil, pričom si musel byť vedomý, že nebol oprávnený túto zbraň použiť a že jej použitím môže dôjsť pri výstrele k nepredvídateľnému a veľmi závažnému následku, či už na zdraví, živote alebo majetku, pričom došlo k nenapraviteľnému následku a to k smrti osoby.

Poukázal na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., na význam chráneného záujmu, ako aj na spôsob vykonania činu a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému priznal tri poľahčujúce okolnosti, hoci podľa jeho názoru, poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák. mu priznať nemal. Samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a to ani pri uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Keďže obžalovanému bola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že sa priznal a svoje konanie oľutoval, už ďalšiu takúto poľahčujúcu okolnosť podľa písm. n/ hore uvedeného ustanovenia nie je možné priznať, pretože k samotnému priznaniu musí pristúpiť ešte aj uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch než je jeho výsluch. Takáto súčinnosť musí byť poskytnutá už orgánom prípravného konania, nakoľko tie musia objasniť čin do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba. Súd nedostatočne vyhodnotil spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného, keď mu uložil podmienenečný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou a probačným dohľadom. Takto uložený trest je trestom neprimerane miernym s ohľadom na všetky okolnosti prípadu. Ďalšieho porušenia sa

súd I. stupňa dopustil aj tým, že obžalovanému neuložil úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák., hoci naň poukazuje v odôvodnení rozsudku, avšak vo výrokovej časti, t.j. v odsudzujúcej časti rozsudku toto chýba. Navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a sám rozhodol vo veci tak, že obžalovanému uloží primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na dôvodoch tohto odvolania zotrvala aj zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktorá takisto považovala uložený trest za neprimerane mierny vzhľadom k obzvlášť závažnému následku, ktorým bola smrť poškodeného.

Spnomočenec poškodených sa k podanému odvolaniu nevyjadril a obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí predniesol vyjadrenie k odvolaniu, v ktorom uviedol, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za správny čo do výšky trestu. Uložením podmiennečného trestu boli zohľadnené všetky skutočnosti daného prípadu. K samotným poľahčujúcim okolnostiam uviedol, že pokiaľ prokurátor namieta priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., tak obžalovaný od začiatku vyšetrovania napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, svoje konanie oľutoval a podrobne ho popísal a taktiež uviedol aj príčinné okolnosti, ako k prípadu došlo. Nestotožnil sa ani s tvrdením uvedeným v odvolaní, že súd I. stupňa nedostatočne vyhodnotil spoločenskú nebezpečnosť konania a poukázal na to, že obžalovaný je už dlhšiu dobu invalidným dôchodcom, nebol doposiaľ súdne trestaný, nemá žiadne záznamy v evidencii priestupkov, v mieste bydliska má dobrú povesť, je rodinne založený. Je si vedomý toho, že následok, ktorý bol spôsobený, sa už vrátiť nedá, ale s poukazom na samotný postoj obžalovaného spĺňa všetky zákonné predpoklady na uloženie podmiennečného trestu s primeranými obmedzeniami. Nemajetkovú ujmu je ochotný uhradiť, s pozostalou rodinou sa snaží od začiatku komunikovať, zatiaľ však nemajetkovú ujmu neuhradil, keďže mu to znemožňuje jeho zdravotný stav a opakovane musí byť hospitalizovaný vzhľadom na jeho zlý psychický stav, vzniknutý danou udalosťou. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Samotný obžalovaný uviedol, že jeho prvoradou povinnosť v súčasnosti je pomôcť pozostalým, pretože sa pred touto udalosťou poznali. Svoje konanie oľutoval a vyjadril sa v tom smere, že škodu chce poškodeným uhradiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je iba čiastočne dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.09.2021 vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a po kladných odpovediach na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. zák., súd I. stupňa prijal vyhlásenie o vine a dokazovanie vykonával len v súvislosti s uložením trestu a náhrade škody.

Na základe vyhlásenia obžalovaného a ďalších vykonaných dôkazov správne bolo potom konanie obžalovaného aj právne kvalifikované ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom k tomu, že rozsudok súdu I. stupňa sa stal ohľadom viny právoplatným a odvolanie bolo podané prokurátorom len čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, odvolací súd preskúmaval len tento výrok.

Ako vyplýva z napadnutého rozsudku, obžalovanému bol uložený podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a zistiť jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu bol podmiennečne odložený podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. a § 49 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený probačný dohľad nad jeho správaním počas skúšobnej doby, pričom podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu bola skúšobná doba stanovená na 5 rokov a zároveň bola mu uložená aj povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychologickému poradenstvu.

Súd I. stupňa, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, prihliadol pri ukladaní trestu na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, k trestnej činnosti sa priznal a túto úprimne oľutoval a

napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti tak orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu, keďže nebolo potrebné vykonávať dokazovanie na hlavnom pojednávaní.

Okrem toho mu priznal aj jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., t.j. že spáchal viac trestných činov. Súd I. stupňa obžalovanému potom ukladal úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., hoci túto skutočnosť neuviedol vo výroku o uložení trestu obžalovanému a vychádzal z trestnej sadzby najprísnejšie trestného činu, ktorým je zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 až 8 rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami následne postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu hore uvedenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest mu ukladal v trestnej sadzbe 3 roky až 6 rokov 4 mesiace. Obžalovanému potom uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov.

Odvolačný súd pri preskúmaní napadnutého výroku o treste zistil, že súd I. stupňa hoci v odôvodnení napadnutého rozsudku to uviedol, necitoval aj ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého mu ukladal úhrnný trest odňatia slobody. Keďže došlo k porušeniu Trestného zákona, keď toto ustanovenie Trestného zákona absentuje vo výroku napadnutého rozsudku, bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. a keďže boli splnené všetky podmienky na rozhodnutie o treste, odvolací súd sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa ods. 3 trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému, odvolací súd vychádzal z hore uvedených zásad. Pokiaľ ide o samotného obžalovaného, na tohto sa hľadí ako by nebol odsúdený, nemá v evidencii priestupkov žiadny záznam, je invalidným dôchodcom, v mieste bydliska požíva dobrú povesť. S poukazom na hore uvedené potom aj odvolací súd obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., že pred spáchaním činu viedol riadny život a taktiež mu priznal aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento aj úprimne oľutoval. Pokiaľ prokurátor namietal priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n/ Tr. zák., túto poľahčujúcu okolnosť mu priznal aj odvolací súd, pretože obžalovaný v prípravnom konaní sa k spáchaniu trestného činu priznal, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a tak súd I. stupňa nemusel vykonávať vo veci rozsiahle dokazovanie. Už v prípravnom konaní sa nebránil žiadnym úkonom trestného konania a preto priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti bolo správne a zákonné. Aj odvolací súd zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť a to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.). Z uvedeného potom vyplýva, že u obžalovaného prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami a pri ukladaní trestu, resp. určení jeho výmery, vychádzal následne z ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Najprísnejšie trestným v danom prípade bol zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na 3 až 8 rokov.

Po znížení hornej hranice trestnej sadzby, potom aj odvolací súd rovnako ako súd I. stupňa, vychádzal z trestnej sadzby 3 roky až 6 rokov 4 mesiace.

S poukazom na osobu obžalovaného, ako aj na spôsob spáchania činu a jeho následky, mal aj odvolací súd za to, že trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky, je trestom postačujúcim na prevýchovu obžalovaného. V danom prípade aj odvolací súd výkon trestu obžalovanému podmiennečne odložil, pretože boli na takýto postup splnené podmienky uvedené v § 49

ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 51 ods. 1 Tr. zák., z ktorých vyplýva, že súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 3 roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý.

K okolnostiam prípadu je potrebné uviesť, že obžalovaný spoločne s nebohým H. sa šli pozrieť na spoločnú poľovačku na bažantiu zver, poriadanú poľovným združením S. U. so sídlom v W., čo im bolo príslušnými poľovníkmi uvedeného združenia umožnené. Pri tejto poľovačke obžalovaný hoci nemal na to oprávnenie ani povolenie vzal z konára brokovú zbraň patriacu T. T., ktorý si ju tam zavesil, pričom z tejto zbrane došlo k náhodnému výstrelu a zasiahnutiu poškodeného H. R., ktorý v dôsledku strelných poranení na mieste podľahol. Bolo chybou obžalovaného, že vôbec túto zbraň zobral, hoci na to nemal žiadne oprávnenie a ani povolenie a s touto následne manipuloval takým spôsobom, že došlo z nej k výstrelu. Konaním obžalovaného skutočne nastal nenapraviteľný následok, ktorým bola smrť samotného poškodeného H. R.. H. R. bol kamarátom obžalovaného, ich rodiny sa poznali a navštevovali, pričom obžalovaný si uvedomuje následky svojho konania aj to, že pozostalým spôsobil životnú traumu, ktorú už však nie je možné napraviť.

Tento skutok zanechal následky aj na samotnom obžalovanom, keď od tej doby sa podrobuje psychiatrickej liečbe, trpí posttraumatickou stresovou poruchou, avšak z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, u obžalovaného nejde o tak narušeného páchatel'a, že by bolo nevyhnutné aj vzhľadom na okolnosti prípadu a jeho následky pôsobiť trestom spojeným s odňatím slobody.

Obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, hľadá sa na neho ako by nebol odsúdený, pričom je nutné uviesť, že jediné odsúdenie, ktoré v registri trestov má zaznamenané, je z roku 1977, keď bol odsúdený pre prečin proti majetku a v skúšobnej dobe sa osvedčil. Nikdy nebol doposiaľ prejednávaný za žiadny priestupok, z uvedeného je možné konštatovať, že vzhľadom na osobu obžalovaného a s prihliadnutím aj na jeho doterajší život, kedy riadne pracoval, v súčasnosti je invalidným dôchodcom, žije usporiadaným rodinným životom, svoju chybu si priznal a súhlasil aj so zaplatením nemajetkovej ujmy pozostalým, mal aj odvolací súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, čo je horná hranica skúšobnej doby s probačným dohľadom, považoval odvolací súd za postačujúci na prevýchovu obžalovaného. Tento trest spĺňa tak zásady individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Rovnako ako súd I. stupňa, aj odvolací súd, obžalovanému uložil aj primerané obmedzenie a to povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychologickému poradenstvu a navyše obžalovanému uložil aj povinnosť, aby v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom nahradil nemajetkovú ujmu poškodeným P. R., H. R. a J. H. každému po 10 000,- eur, ktorá náhrada nemajetkovej ujmy im bola priznaná rozsudkom súdu I. stupňa v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por., ktorý výrok týmto rozsudkom odvolacieho súdu zostal nedotknutý.

Odvolací súd na základe odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného, teda sprísnil povinnosti uložené obžalovanému v rámci probačného dohľadu.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, potom odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok